

BIBLIJA

PRVI TJEDAN ČITANJA

STUDENI - PROSINAC	STARI ZAVJET	NOVI ZAVJET
6. dan čitanja, ponedjeljak, 5. prosinca	Post 19-21	Mt 6
7. dan čitanja, utorak, 6. prosinca	Post 22-24	Mt 7
8. dan čitanja, srijeda, 7. prosinca	Post 25-26	Mt 8
9. dan čitanja, četvrtak, 8. prosinca	Post 27-28	Mt 9
10. dan čitanja, petak, 9. prosinca	Post 29-30	Mt 10

Petoknjižje

Knjiga Postanka

Knjiga Postanka sadržajna je osnovica cijeloga SZ-a. U njoj hebrejski pisac u najširim okvirima otkriva biblijski smisao stvaranja i povijesti. Smišljeno postavlja (poglavlja 1-11) temelje osnovnim starozavjetnim mislima o Bogu stvoritelju i gospodaru svijeta i povijesti, koji izabire i štiti najprije praoce, patrijarhe, a zatim njihov narod, Izraelce, s kojima počinje spasenje cijelog čovječanstva (poglavlja 12-50).

Poglavlja 1-11, dakle, razlikuju se od ostalog dijela knjige time što obrađuju općečovječanska pitanja o podrijetlu i sudbini čovjeka, o problemima dobra i zla i sl. Ta su pitanja inače središnja tema mudrosne literature V i IV st. pr. Kr.

S druge pak strane jasno znamo da Izraelca neobično zanima u prvom redu njegova prošlost. Za svoju, religijski shvaćenu, povijest ima upravo istančan smisao. Na temelju tih uvida danas se općenito smatra da su poglavlja 1-11 konačno redigirane u V/IV st. pr. Kr. Izrael je tada, pošto je kroz duge vjekove svoje povijesti doživljavao svoga Boga – Boga povijesti, došao u dodir s drugim narodima, osobito sa spekulativnim Grcima. Sintezu

povijesnog doživljavanja Boga i spekulativnog razmatranja nalazimo u tzv. mudrosnoj literaturi. U nju idu i ova poglavlja Knjige Postanka. Misaonim razrađivanjem iskustva o Bogu povijesti dolazi do spekulativnog pojma o Bogu stvoritelju. U tom su duhu sada konačno redigirane prastare predaje i, slijedeći logiku kompozicije, stavljene na početak Biblije. Budući da upravo ova poglavlja obrađuju općeljudska pitanja i da se nalaze odmah na početku Biblije, dakle na mjestu gdje još nismo mogli ući u biblijski jezik i mentalitet – psihološki je lako moguće da ih suvremeni čitatelj umjesto biblijskim čita svojim (prirodno)znanstvenjačkim očima, što vodi u bitno neshvaćanje. I ovdje valja imati na umu da su ova poglavlja nastala u semitskoj sredini i da im odatle valja tražiti smisao.

Ni Knjiga Postanka, a tako ni cijela Biblija, nije i ne može se uzeti kao izvor prirodnoznanstvenih naučavanja (prirodne su znanosti nekoliko tisućljeća mlađe od nje). Njezina je nakana: religijski osmisliti svijet i događaje u njemu. Ruho, pojmovi o svijetu i prirodi, pripada vremenu i sredini u kojemu je nastalo. Ovaj uvid u pravu narav knjige nije samo pomoć čitatelju nego i temeljna norma za njezino znanstveno proučavanje.

1. tjedan, 6. dan čitanja, ponedjeljak, 5. prosinca 2016.

Post 19-21 Mt 6

Što su evanđelja?

Riječ **evanđelje** (grč. **εὐαγγέλιον**) znači: **dobra (radosna) vijest**. Tom riječu nazivala se i nagrada koja se davala donositelju dobre vijesti kao i zahvalnice koje su se davale bogovima kad bi se čula dobra vijest; označava samu dobru poruku, a može označavati i sadržaj dobre poruke.

Isus je propovijedao Evanđelje Božje (usp. Mk 1, 14). Za Isusa je Radosna vijest bila vijest o kraljevstvu Božjem, a za kršćane - kraljevstvo Božje u Isusu - navještaj spasenja. Evanđelje - osim navještaja kao komunikacije - postaje i sredstvo kojim se komuniciralo - prvi materijalni spisi.

Crkva priznaje četiri spisa kao autentična Evanđelja. Druga 'evanđelja' su kasnijeg porijekla i Crkva ih nikada nije smatrala kanonskima (Evanđelje po Tomi, Evanđelje po Judi...).

U kanonskim Evanđeljima (Matej, Marko, Luka i Ivan) vidimo kakav je Isus i što Bog od nas hoće. Ona sadrže sve što nam je potrebno da bismo znali izvršiti Božju volju u svom životu.

Evanđelja su jedan poseban književni rod: nisu samo životopisi, nego su prvenstveno svjedočanstva vjere prvih učenika.

Evanđelje i Evanđelja

Zbog čega su bila potrebna četiri teksta o istim događajima?

Svjedočanstvo je vjerodostojnije ako postoje različiti svjedoci, koji se slažu u bitnome. Ova četiri Evanđelja su svjedoci vjere u Isusa, na četiri različita geografska područja i četiri različita kulturalna kruga: Palestina, Mala Azija, Grčka i Italija.

Nastala su u vrlo kratkom vremenu: od šezdesetih do osamdesetih godina, i nepobitno se slažu u svemu bitnom. Stoga, možemo govoriti da su to četiri lica istog Evanđelja.

Knjiga Postanka

I. POČECI SVIJETA I ČOVJEČANSTVA

Uništenje Sodome i Lotov bijeg

19 Ona dva anđela stignu navečer u Sodomu dok je Lot sjedio na vratima Sodome. Kad ih Lot ugleda, ustade i pođe im u susret. Nakloni se licem do zemlje, ²a onda im reče: "Molim, gospodo, svrnite u kuću svoga sluga da noć provedete i noge operete; a onda možete na put rano." A oni rekoše: "Ne, noć ćemo provesti na trgu." ³Ali ih on uporno navraćao, i oni se uvratiše k njemu i uđoše u njegovu kuću. On ih ugosti, ispeče pogaču te blagovaoše.

⁴Još ne bijahu legli na počinak, kad građani Sodome, mladi i stari, sav narod do posljednjeg čovjeka, opkole kuću. ⁵Zovnu Lota pa mu reknu: "Gdje su ljudi što su noćas došli k tebi? Izvedi nam ih da ih se namilujemo?" ⁶Lot iziđe k njima na ulaz, a za sobom zatvori vrata. ⁷"Braćo moja," reče on, "molim vas, ne činite toga zla! ⁸Imam, evo, dvije kćeri s kojima još čovjek nije imao dodira: njih ću vam izvesti pa činite s njima što želite; samo ovim ljudima nemojte ništa učiniti jer su došli pod sjenu moga krova." ⁹"Odstupi odatle!" - rekoše. - "Došao kao dotepenac, a za suca se već postavlja. Sad ćemo mi s tobom gore nego s njima." I nasrnuše na jadrnika Lota i navališe na vrata da ih razbiju. ¹⁰Ali ona dvojica pruže ruke van, povukoše Lota k sebi u kuću i zatvore vrata; ¹¹a ljude pred vratima, mlade i stare, zablješte tako da nisu mogli naći vrata.

¹²Onda ona dvojica upitaju Lota: "Koga još ovdje imaš: sinove i kćeri, sve koje imaš u gradu izvedi!" ¹³Jer mi ćemo zatrti ovo mjesto: vika je na njih pred Jahvom postala tolika te nas Jahve posla da ga uništimo." ¹⁴Iziđe Lot da to kaže svojim budućim zetovima koji namjeravahu uzeti njegove kćeri te reče: "Na noge! Odlazite iz ovog mjesta jer će Jahve uništiti grad!" Ali je u očima svojih budućih zetova ispao kao da zbija šalu.

¹⁵Kako zora puče, anđeli navale na Lota govoreći: "Na noge! Uzmi svoju ženu i svoje dvije kćeri koje su ovdje da ne budeš zatrt

kaznom grada!" ¹⁶Ali on oklijevaše. Zato ga oni uzeše za ruku, a tako i njegovu ženu i njegove dvije kćeri i - po smilovanju Jahvinu nad njim - odvedoše ih i ostaviše izvan grada. ¹⁷Kad ih izvedoše u polje, jedan progovori: "Bježi da život spasiš! Ne obaziri se niti se igdje u ravnici zaustavljaj! Bježi u brdo da ne budeš zatrt!" ¹⁸Ali Lot odvrati: "Nemoj, gospodine! ¹⁹Nego ako je tvoj sluga našao milost u tvojim očima - a toliko milosrđe već si mi iskazao spasivši mi život - ja ne mogu pobjeći u brdo da me nesreća ne snađe i ne poginem. ²⁰Eno onamo grada; dosta je blizu da u nj pobjegnem, a mjesto je tako malo. Daj da onamo bježim - mjesto je zbilja maleno - daj da život spasim!" ²¹Odgovori mu: "Uslišat ću ti i tu molbu i neću zatrti grada o kojemu govoriš. ²²Brzo! Bježi onamo, jer ne mogu ništa činiti dok ti onamo ne stigneš." Zato se onaj grad zove Soar.

²³Kako je sunce na zemlju izlazilo i Lot ulazio u Soar, ²⁴Jahve zapljušti s neba na Sodomu i Gomoru sumpornim ognjem ²⁵i uništi one gradove i svu onu ravnicu, sve žitelje gradske i sve raslinstvo na zemlji. ²⁶A Lotova se žena obazre i pretvori se u stup soli.

²⁷Sutradan u rano jutro Abraham se požuri na mjesto gdje je stajao pred Jahvom, ²⁸upravi pogled prema Sodomi i Gomori i svoj ravnicu u daljini: i vidje kako se diže dim nad zemljom kao dim kakve klačine.

²⁹Tako se Bog, dok je zatirao gradove u ravnicu u kojima je Lot boravio, sjetio Abrahama i uklonio Lota ispred propasti.

Lotove kćeri

³⁰Lot se bojao boraviti u Soaru, pa sa svoje dvije kćeri ode gore iz Soara i nastani se u brdu. On i njegove dvije kćeri živjeli su u pećini. ³¹Starija reče mlađoj: "Otac nam ostarje, a muža na zemlji nema da bude s nama, kako je običaj po svem svijetu. ³²Hajdemo oca opiti vinom, pa s njime leći: tako ćemo s ocem sačuvati potomstvo." ³³One

Knjiga Postanka

I. POČECI SVIJETA I ČOVJEČANSTVA

noći opiju oca vinom, i starija ode te legne sa svojim ocem, a on nije znao kad je legla ni kad je ustala. ³⁴Sutradan starija reče mlađoj: "Sinoć sam, eto, ležala ja s našim ocem; napojimo ga vinom i noćas, pa idi ti i s njim leži: tako ćemo ocu sačuvati potomstvo."

³⁵Opiju oca vinom i one noći te mlađa ode i s njim legne, a on nije znao kad je legla ni kad je ustala. ³⁶Tako obje Lotove kćeri zanesu s ocem. ³⁷Starija rodi sina i nadjenu mu ime Moab. On je praotac današnjih Moabaca. ³⁸I mlađa rodi sina i nadjene mu ime Ben-Ami. On je praotac današnjih Amonaca.

Abraham i Sara u Geraru

20 Odande Abraham krene u krajeve Negeba i nastani se između Kadeša i Šura. Dok je boravio kao pridošlica u Geraru, ²rekao je Abraham za svoju ženu Saru da mu je sestra. I Abimelek, kralj gerarski, uze Saru sebi. ³Ali Bog dođe Abimeleku noću u snu te mu reče: "Zbog žene koju si uzeo moraš umrijeti, jer je ona žena udata." ⁴A nije se Abimelek k njoj približavao. Zato reče: "Gospodine, zar ćeš pravednika pogubiti? ⁵Zar mi on nije rekao: 'Ona mi je sestra.' A ona mi je sama rekla: 'On je moj brat.' Čiste sam savjesti i neokaljanih ruku ovo učinio." ⁶Bog mu odvrati u snu: "Znam da si to učinio čiste savjesti; i ja sam te zadržavao da protiv mene ne griješiš; i nisam dopuštao da je dotakneš. ⁷Sada vrati čovjeku ženu njegovu; prorok je on; molit će se za tebe da ostaneš na životu. Ako je ne vratiš, znaj da ćeš umrijeti, ti i svi tvoji."

⁸Rano ujutro Abimelek ustane, sazove sve svoje sluge i kaže im sve što je bilo, a ljudi se veoma uplaše. ⁹Potom Abimelek dozva Abrahama te mu reče: "Što si nam učinio! Čime sam se ja ogriješio prema tebi da izložiš mene i moje kraljevstvo velikoj grehoti? Ponio si se prema meni kako ne valja. ¹⁰Što si, dakle na umu imao", upita dalje Abimelek, "kad si tako radio?" ¹¹Abraham uzvrat: "Zbilja sam

držao da nema Božjeg straha u ovome mjestu, pa će me ljudi ubiti zbog moje žene. ¹²A onda, ona je uistinu moja sestra: kći je moga oca, iako ne i moje majke, pa je pošla za me. ¹³A kad me Bog udaljio od doma očeva, rekoh joj: Ovu mi uslugu učini: kamo god dođemo, reci o meni da sam ti brat."

¹⁴Abimelek uzme ovaca i goveda, sluga i sluškinja pa ih dade Abrahamu; vrati mu i njegovu ženu Saru. ¹⁵Abimelek zatim reče: "Evo, moja ti je zemlja otvorena. Nastani se gdje ti se sviđi!" ¹⁶A Sari reče: "Evo tisuću srebrnika što ih dajem tvome bratu: neka ti budu koprenom pred očima sviju što su s tobom. Ti si svakako opravdana." ¹⁷Abraham se pomoli Bogu, i Bog ozdravi Abimeleka, njegovu ženu i njegove sluškinje, tako te opet mogahu rađati. ¹⁸Jer Jahve bijaše zbog Sare, Abrahamove žene, zatvorio svaku utrobu u domu Abimelekovu.

Izakovo rođenje, Hagara otjerana

21 Jahve se sjeti Sare kako je rekao i učini joj kako je obećao: ²Sara začne i rodi Abrahamu sina u njegovoj starosti - u vrijeme koje je Bog označio. ³Abraham nadjene ime Izak svome sinu što mu ga Sara rodi. ⁴I poslije osam dana obreza Abraham svoga sina Izaka, kako mu je Bog naredio. ⁵Abrahamu bijaše stotinu godina kad mu se rodio sin Izak.

⁶Sara reče: "Dade mi Bog da se nasmijem, i tko god to čuje nasmijat će mi se."

⁷Još doda:

"Tko bi ikad rekao Abrahamu: djecu će ti Sara dobiti!

Ipak sina mu rodih u starosti".

⁸Dijete je raslo i bilo od sise odbijeno. A u dan u koji Izak bijaše od sise odbijen Abraham priredi veliku gozbu.

⁹Jednom opazi Sara gdje se sin koga je Egipćanka Hagara Abrahamu rodila igra s njezinim sinom Izakom, ¹⁰pa reče Abrahamu:

Knjiga Postanka

I. POČECI SVIJETA I ČOVJEČANSTVA

"Otjeraj tu sluškinju i njezina sina, jer sin sluškinje ne smije biti baštinik s mojim sinom - s Izakom!"

¹¹To je Abrahamu bilo nemilo, jer je i Jišmael bio njegov sin. ¹²Ali Bog reče Abrahamu: "Nemoj se uznemirivati zbog dječaka i zbog svoje sluškinje; sve što ti kaže Sara poslušaj, jer će Izakovo potomstvo tebi uvijekječiti ime. ¹³I od sina tvoje sluškinje podići ću velik narod, jer je tvoj potomak."

¹⁴Rano ujutro Abraham uze kruha i mješinicu vode pa dade Hagari; stavi to na njezina ramena, zajedno s dječakom, te je otpusti. Vrludala je amo-tamo po pustinji Beer Šebe. ¹⁵Potrošivši vodu iz mješinice, ostavi dijete pod jednim grmom, ¹⁶a sama ode i sjede nasuprot, daleko koliko luk može dobaciti. Govorila je u sebi: "Neću da vidim kako dijete umire." Sjedeći tako, udari u jecanje.

¹⁷Bog ču plač dječaka te anđeo Božji zovne s neba Hagaru i reče joj: "Što ti je, Hagar? Ne boj se! Jer je Bog čuo plač dječaka u njegovoj nevolji. ¹⁸Na noge! Digni dječaka i utješi ga, jer od njega ću podići velik narod." ¹⁹Tada joj Bog otvori oči pa ona opazi studenac. Ode i napuni vodom mješinicu pa napoji dječaka.

²⁰Bog je bio s dječakom te je rastao i odrastao. Živio je u pustinji te postao vješt u strijeljanju iz luka. ²¹Dom mu bijaše u pustinji Paranu; a njegova mu majka dobavi ženu iz zemlje egipatske.

Abraham i Abimelek u Beer Šebi

²²U to vrijeme Abimelek - koga je pratio Fikol, zapovjednik njegove vojske - reče Abrahamu: "Bog je s tobom u svemu što radiš.

²³Stoga mi se ovdje i sada zakuni Bogom da nećeš varati ni mene ni moju rodbinu i prijatelje nego da ćeš se prema meni i prema zemlji u kojoj sad boraviš ponašati pošteno, kao što sam se ja prema tebi ponio." ²⁴"Kunem se", odgovori Abraham.

²⁵Onda Abraham prekori Abimeleka zbog

zdenca vode što su ga Abimelekove sluge bile prisvojile. ²⁶A Abimelek reče: "Ne znam tko je to učinio; ni ti me nisi o tome obavijestio, niti sam ja o tome čuo, osim danas." ²⁷Abraham uzme ovaca i goveda pa ih dade Abimeleku te njih dvojica sklope savez. ²⁸Potom Abraham razluči napose sedam janjaca od stada. ²⁹Nato Abimelek zapita Abrahama: "Što znači ovih sedam janjaca koje si na stranu stavio?" ³⁰A on odgovori: "Primi ovih sedam janjaca iz moje ruke da mi bude dokazom da sam ja iskopao ovaj zdenac." ³¹Zato se ono mjesto nazvalo Beer Šeba; jer se njih dvojica ondje zakleše.

³²Pošto su sklopili savez kod Beer Šebe, Abimelek i zapovjednik njegove vojske Fikol odu i vrata se u zemlju Filistejaca. ³³Abraham zasadi kod Beer Šebe tamarisku i ondje zazove ime Jahve - Boga Vječnoga. ³⁴Dugo je vremena Abraham proveo u zemlji filistejskoj kao pridošlica.

Evandjelje po Mateju

II. PROGLAŠENJE NOVOGA BOŽJEG SVIJETA - KRALJEVSTVA NEBESKOGA

Milostinja u skrovitosti

6 "Pazite da svoje pravednosti ne činite pred ljudima da vas oni vide. Inače, nema vam plaće u vašeg Oca koji je na nebesima. ²Kada dakle dijeliš milostinju, ne trubi pred sobom, kako to u sinagogama i na ulicama čine licemjери da bi ih ljudi hvalili. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću. ³Ti naprotiv, kada daješ milostinju - neka ti ne zna ljevica što čini desnica, ⁴da tvoja milostinja bude u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti!"

Molitva u skrovitosti

⁵"Tako i kad molite, ne budite kao licemjери. Vole moliti stojeći u sinagogama i na raskršćima ulica da se pokažu ljudima. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću. ⁶Ti naprotiv, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata i pomoli se svomu Ocu, koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti."

Prava molitva. Očenaš

⁷"Kad molite, ne blebečite kao pogani. Misle da će s mnoštva riječi biti uslišani. ⁸Ne nalikujte na njih. Ta zna vaš Otac što vam treba i prije negoli ga zaištete. ⁹Vi, dakle, ovako molite:

'Oče naš, koji jesi na nebesima!

Sveti se ime tvoje!

¹⁰Dođi kraljevstvo tvoje!

Budi volja tvoja

kako na nebu tako i na zemlji!

¹¹Kruh naš svagdanji daj nam danas!

¹²I opusti nam duge naše

kako i mi otpustismo
dužnicima svojim!

¹³I ne uvedi nas u napast,
nego izbavi nas od Zloga!"

¹⁴"Doista, ako vi otpustite ljudima njihove prijestupke, otpustit će i vama Otac vaš

nebeski. ¹⁵Ako li vi ne otpustite ljudima, ni Otac vaš neće otpustiti vaših prijestupaka."

Post u skrovitosti

¹⁶"I kad postite, ne budite smrknuti kao licemjери. Izobličuju lica da pokažu ljudima kako poste. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću. ¹⁷Ti naprotiv, kad postiš, pomaži glavu i umij lice ¹⁸da ne zapaze ljudi kako postiš, nego Otac tvoj, koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti."

Osigurano blago

¹⁹"Ne zgrćite sebi blago na zemlji, gdje ga moljac i rđa nagriza i gdje ga kradljivci potkapaju i krađu. ²⁰Zgrćite sebi blago na nebu, gdje ga ni moljac ni rđa ne nagriza i gdje kradljivci ne potkapaju niti krađu. ²¹Doista, gdje ti je blago, ondje će ti biti i srce."

Nutarnja svjetlost

²²"Oko je tijelu svjetiljka. Ako ti je dakle oko bistro, sve će tijelo tvoje biti svijetlo. ²³Ako ti je pak oko nevaljalo, sve će tijelo tvoje biti tamno. Ako je dakle svjetlost koja je u tebi - tamna, kolika će istom tama biti?"

Ne može se služiti dvojici gospodara

²⁴"Nitko ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prijanjati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu."

Pouzdanje u Božju providnost

²⁵"Zato vam kažem: Ne budite zabrinuti za život svoj: što ćete jesti, što ćete piti; ni za tijelo svoje: u što ćete se obući. Zar život nije vrijedniji od jela i tijelo od odijela?"

²⁶"Pogledajte ptice nebeske! Ne siju, ne žanju niti sabiru u žitnice, pa ipak ih hrani vaš nebeski Otac. Zar niste vi vrijedniji od njih? ²⁷A

Evandjelje po Mateju

II. PROGLAŠENJE NOVOGA BOŽJEG SVIJETA - KRALJEVSTVA NEBESKOGA

tko od vas zabrinutošću može svome stasu dodati jedan lakat? ²⁸I za odijelo što ste zabrinuti? Promotrite poljske ljiljane, kako rastu! Ne muče se niti predu. ²⁹A kažem vam: ni Salomon se u svoj svojoj slavi ne zaodjenu kao jedan od njih. ³⁰Pa ako travu poljsku, koja danas jest a sutra se u peć baca, Bog tako odijeva, neće li još više vas, malovjerni?"

³¹"Nemojte dakle zabrinuto govoriti: 'Što ćemo jesti?' ili: 'Što ćemo piti?' ili: 'U što ćemo se obući?' ³²Ta sve to pogani ištu. Zna Otac vaš nebeski da vam je sve to potrebno. ³³Tražite stoga najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu, a sve će vam se ostalo dodati. ³⁴Ne budite dakle zabrinuti za sutra. Sutra će se samo brinuti za se. Dosta je svakom danu zla njegova."

1. tjedan,
7. dan čitanja, utorak, 6. prosinca 2016.

Post 22-24
Mt 7

Knjiga Postanka

I. POČECI SVIJETA I ČOVJEČANSTVA

Bog kuša Abrahama

22 Poslije tih događaja Bog stavi Abrahama na kušnju. Zovnu ga: "Abrahame!" On odgovori: "Evo me!" ²Bog nastavi: "Uzmi svoga sina, jedinca svoga Izaka koga ljubiš, i pođi u krajinu Moriju pa ga ondje prinesi kao žrtvu paljenicu na brdu koje ću ti pokazati."

³Ujutro Abraham podrani, osamari magarca, sa sobom povede dvojicu svojih slugu i svog sina Izaka, pošto je prije nacijepao drva za žrtvu paljenicu, i uputi se na mjesto koje mu je Bog označio. ⁴Treći dan Abraham podigne oči i opazi mjesto izdaleka. ⁵Abraham onda reče slugama: "Vi ostanite ovdje uz magarca, a ja i dječak odosmo gore da se poklonimo, pa ćemo se vratiti k vama". ⁶Abraham uzme drva za žrtvu paljenicu, stavi ih na sina Izaka, a u svoju ruku uzme kremen i nož. Tako pođu obojica zajedno. ⁷Onda Izak reče svome ocu Abrahamu: "Oče!" "Evo me, sine!" - javi se on. "Evo kremen a i drva," opet će sin, "ali gdje je janje za žrtvu paljenicu?" ⁸"Bog će već providjeti janje za žrtvu paljenicu, sine moj!" - odgovori Abraham. I nastave put. ⁹Stignu na mjesto o kojemu je Bog govorio. Ondje Abraham podigne žrtvenik, naslaže drva, sveže svog sina Izaka i položi ga po drvima na žrtvenik. ¹⁰Pruži sad Abraham ruku i uzme nož da zakolje svog sina. ¹¹Uto ga zovne s neba anđeo Jahvin i poviče: "Abrahame! Abrahame!" "Evo me!" - odgovori on. ¹²"Ne spuštaj ruku na dječaka", reče, "niti mu što čini! Sad, evo, znam da se Boga bojiš, jer nisi uskratio ni svog sina, jedinca svoga." ¹³Podiže Abraham oči i pogleda, i gle - za njim ovan, rogovima se zapleo u grmu. Tako Abraham ode, uzme ovna i prinese ga za žrtvu paljenicu mjestu svoga sina. ¹⁴Onome mjestu Abraham dade ime "Jahve proviđa". Zato se danas veli: "Na brdu Jahvina proviđanja."

¹⁵Anđeo Jahvin zovne Abrahama s neba drugi put ¹⁶i reče: "Kunem se samim sobom, izjavljuju Jahve: Kad si to učinio i nisi mi

uskratio svog jedinca sina, ¹⁷svoj ću blagoslov na te izliti i učiniti tvoje potomstvo brojnim poput zvijezda na nebu i pijeska na obali morskoj! A tvoji će potomci osvajati vrata svojih neprijatelja. ¹⁸Budući da si poslušao moju zapovijed, svi će se narodi zemlje blagoslivljati tvojim potomstvom."

¹⁹Zatim se Abraham vrati k svojim slugama pa se zajedno upute u Beer Šebu. U Beer Šebi se Abraham nastani.

Nahorovo koljeno

²⁰Poslije tih događaja obavijeste Abrahama: "I tvome bratu Nahoru Milka je porodila djecu: ²¹njegova prvorođenca Usa, brata mu Buza i Kemuela - oca Aramova, ²²Keseda, Haza, Pildaša, Jidlafa i Betuela." ²³Betuel je bio otac Rebekin. Njih je osam rodila Milka Nahoru, Abrahamovu bratu. ²⁴A i njegova suložnica, kojoj bijaše ime Reuma, rodila je Tebaha, Gahama, Tahaša i Maaku.

Grob patrijarha

23 Duljina Sarina života bila je stotinu dvadeset i sedam godina. ²Sara umrije u Kirjat Arbi, to jest u Hebronu, u zemlji kanaanskoj; i Abraham uđe u žalost za Sarom i naricaše za njom.

³Potom se Abraham digne ispred svoje pokojnice te prozburi sinovima Hetovim: ⁴"Premda sam ja među vama doseljeni stranac, prodajte mi zemljište za grob među vama, tako da mogu iznijeti svoju pokojnicu i sahraniti je." ⁵A sinovi Hetovi odgovore Abrahamu: ⁶"Gospodine, saslušaj nas! Ti si izabranik Božji u našoj sredini. Pokopaj svoju pokojnicu u našem najbiranijem grobu. Nitko ti od nas neće odbiti svoga groba da mogneš sahraniti svoju pokojnicu." ⁷Nato se Abraham diže pa se mještanima, sinovima Hetovim, duboko pokloni ⁸te im reče: "Ako se slažete da svoju pokojnicu uklonim i sahranim, čujte me: zauzmite se za me kod Efrona, sina Soharova,

Knjiga Postanka

I. POČECI SVIJETA I ČOVJEČANSTVA

⁹da mi proda spilju Makpeli što njemu pripada a nalazi se na kraju njegova posjeda; neka mi je za punu cijenu, u vašoj nazočnosti, proda u vlasništvo za sahranjivanje."

¹⁰A Efron je sjedio sa sinovima Hetovim. Potom Efron, Hetit, odgovori Abrahamu da ga čuju sinovi Hetovi svojim ušima - svi koji su sjedili u vijeću onoga grada: ¹¹"Ne, moj gospodine! Saslušaj mene! Ja tebi dajem poljanu i spilju što je na njoj; darujem ti to pred sinovima svoga naroda. Sahrani svoju pokojnicu." ¹²Abraham se duboko nakloni mještanima, ¹³a onda progovori Efronu da mještani čuju na svoje uši: "Ded me samo poslušaj! Dajem ti cijenu za poljanu; primi je od mene da ondje mogu sahraniti svoju pokojnicu!" ¹⁴Efron odgovori Abrahamu: ¹⁵"Čuj me, moj gospodine: zemljište u vrijednosti od četiri stotine srebrnika, što je to tebi i meni! Sahrani, dakle, svoju pokojnicu!" ¹⁶Abraham se složi s Efronom; isplati Abraham Efronu novac što ga je spomenuo tako da su na svoje uši čuli sinovi Hetovi - četiri stotine srebrnika trgovačke mjere.

¹⁷I tako Efronova poljana u Makpeli nasuprot Mamri - poljana, spilja i sva stabla što su bila na poljani - ¹⁸prijeđe u vlasništvo Abrahamovo u nazočnosti sinova Hetovih, sviju koji su sjedili u vijeću svoga grada. ¹⁹A onda Abraham sahrani svoju ženu Saru u spilji na poljani Makpeli nasuprot Mamri - danas Hebronu - u zemlji kanaanskoj. ²⁰Tako je poljana i spilja na njoj prešla od sinova Hetovih u vlasništvo Abrahamovo za sahranjivanje.

Izak i Rebeka

24 Abraham bijaše već ostario, zašao u godine, Jahve je Abrahama blagoslovio u svemu.

²Abraham prozbori svome najstarijem sluzi u kući, pod čijom je upravom bilo sve njegovo: "Stavi svoju ruku pod moje stegno ³da te zakunem Jahvom, Bogom neba i Bogom

zemlje, da mome sinu nećeš nabaviti za ženu ni jednu od kćeri Kanaanaca, među kojima boravim, ⁴nego ćeš otići u moj rodni kraj i dobiti ženu mom sinu Izaku." ⁵A sluga mu reče: "A što ako žena ne htjedne za mnom ići u ovu zemlju? Hoću li ja onda odvesti tvoga sina u zemlju iz koje si ti došao?" ⁶Abraham mu odgovori: "Dobro pripazi da onamo ne vodiš moga sina! ⁷Jahve, Bog nebesa, koji me odveo iz kuće moga oca i rodnog kraja i koji mi je pod zakletvom obećao: 'Tvome ću potomstvu dati ovu zemlju', pred tobom će poslati svog anđela, i odande ćeš ti dovesti ženu mome sinu. ⁸A ako žena ne bude htjela za tobom poći, ti ćeš biti oslobođen od ove moje zakletve; ali moga sina onamo ne vodi!" ⁹Tako sluga stavi svoju ruku pod stegno Abrahamu, svom gospodaru, te mu se zakune.

¹⁰Sluga opremi deset gospodarevih deva, ponese sa sobom svakog blaga svoga gospodara pa se zaputi u Aram Naharajim, u Nahorov grad. ¹¹Pusti deve da poliježu izvan grada, pokraj studenca. Bijaše večer, kad žene izlaze da crpu vodu. ¹²Onda reče: "Oh, Jahve, Bože moga gospodara Abrahama, molim te, iziđi mi danas u susret i mome gospodaru Abrahamu milost iskaži!" ¹³Evo me kraj studenca, a kćeri onih iz grada dolaze crpsti vodu; ¹⁴pa neka djevojka kojoj ja rečem: 'Molim te, spusti svoj vrč da se napijem', a ona odgovori: 'Pij! I deve ću ti napojiti', bude ona koju si odredio za svoga slugu Izaka. Tako ću saznati da si iskazao milost mome gospodaru."

¹⁵Tek što on izreče svoje, gle, dođe Rebeka, kći Betuelova; taj Betuel bijaše sin Milke, žene Abrahamova brata Nahora. Dođe ona s krčagom na ramenu. ¹⁶Djevojka je bila krasna, djevica koju muškarac nije dirnuo. Siđe ona k vrelu, napuni krčag i eto je opet gore. ¹⁷Sluga joj potrča u susret i reče: "Daj mi malo vode iz svog vrča!" ¹⁸"Pij, gospodine!" - odgovori ona. Brzo spusti krčag na ruku i dade mu piti. ¹⁹Kad je njega napojila, reče: "Nalit ću

Knjiga Postanka

I. POČECI SVIJETA I ČOVJEČANSTVA

i tvojim devama da se napoje." ²⁰Izlivši brzo krčag u korito, otrča natrag zdencu da ponovo zahvaća, i tako nali svim njegovim devama. ²¹Čovjek ju je šutke motrio ne bi li saznao je li Jahve njegov put uspješno priveo kraju ili nije.

²²Kad su deve prestale piti, čovjek izvadi viticu od zlata, tešku pol šekela, i stavi je na njezine nosnice, a na ruke joj stavi dvije zlatne narukvice, teške deset šekela. ²³Zatim reče: "Kaži mi čija si kći. Ima li u kući tvoga oca mjesta za nas da prenoćimo?" ²⁴Ona mu odgovori: "Ja sam kći Betuela, koga je Milka rodila Nahoru." ²⁵Još mu doda: "Ima slame i piće kod naš u obilju, a i mjesta za prenoćište." ²⁶Čovjek se onda duboko nakloni te iskaže poštovanje Jahvi ²⁷i progovori: "Neka je blagoslovljen Jahve, Bog moga gospodara Abrahama, što nije uskratio svoju ljubav i svoju vjernost mome gospodaru. Mene je Jahve vodio pravim putem, u kuću brata moga gospodara."

²⁸Djevojka otrča i sve ovo ispriповjedi u kući svoje majke. ²⁹A Rebeka imala brata komu bijaše ime Laban. Laban se požuri van, k čovjeku kod studenca. ³⁰Čim je vidio nosnu viticu i narukvice na rukama svoje sestre te čuo kako je njegova sestra Rebeka rekla: "Ovako mi je čovjek govorio", on pođe onome koji je još stajao kod deva na studencu. ³¹Reče on: "Hajde unutra, blagoslovljeni od Jahve! Što stojiš vani kad sam ja spremio kuću i mjesto za deve." ³²Tako čovjek uđe u kuću. Rastovare deve i dadu im slame i piće, a njemu i ljudima koji su ga pratili donesu vode da operu noge. ³³Ali kad su preda nj stavili hranu, reče: "Neću jesti dok ne kažem što imam kazati." A Laban mu reče: "Onda kazuj!"

³⁴"Ja sam sluga Abrahamov", poče on. ³⁵"Jahve je uvelike blagoslovio moga gospodara te je postao bogat. Nadavao mu je ovaca i goveda, srebra i zlata, sluga i sluškinja, deva i magaradi. ³⁶Sara, žena moga gospodara, rodi mu sina pošto je ostarjela, i on mu ustupi sve svoje. ³⁷Potom mene moj

gospodar zakune rekavši: 'Nemoj uzeti za ženu mome sinu djevojku Kanaanku, u zemlji u kojoj boravim kao stranac, ³⁸nego otiđi k obitelji moga oca, k mojoj rodbini, da nađeš ženu mome sinu.' ³⁹A ja rekoh svome gospodaru: 'A što ako žena za mnom ne pođe?' ⁴⁰On mi odgovori: 'Jahve, pred čijim sam licem hodio, poslat će s tobom svog anđela i tvoje će putovanje dovesti k cilju, a ti ćeš naći ženu mome sinu od moje rodbine, od obitelji moga oca. ⁴¹Jedino ćeš ovako biti oslobođen moje zakletve: ako dođeš k mojoj rodbini, i oni te odbiju, od moje si zakletve oslobođen.' ⁴²Danas dođoh na studenac i rekoh: 'Jahve, Bože moga gospodara Abrahama, ako si voljan da uspješno završim putovanje što sam ga poduzeo, ⁴³ja, evo, stojim kraj studenca, a djevojka koja dođe vodu crpsti i ja joj rečem: Daj mi da se napijem malo vode iz tvog vrča! - ⁴⁴i koja mi kaže: Pij ti, a i tvojim ću devama zahvatiti! - ona neka bude žena koju je Jahve odredio sinu moga gospodara.' ⁴⁵Tek što sam ja završio govor u sebi, kad se, evo, pojavi Rebeka s vrčem na ramenu; siđe k izvoru i zahvati. Ja joj rekoh: 'Daj mi da se napijem!' ⁴⁶Ona brzo spusti vrč i odvratila: 'Pij! A napojit ću i tvoje deve.' Tako sam se ja napio, a ona napoji i moje deve. ⁴⁷Pitao sam je: 'Čija si kći?' Odgovorila je: 'Kći sam Betuela, koga je Nahoru rodila Milka.' Tada joj stavim viticu na nos a narukvice na ruke. ⁴⁸Duboko se naklonim i štovanje Jahvi iskažem te blagoslovim Jahvu, Boga gospodara moga, koji me vodio pravim putem da uzmem kćer brata moga gospodara njegovu sinu. ⁴⁹A sad, ako kanite iskazati ljubav i vjernost mome gospodaru, recite mi; ako li ne, to mi kažite, tako da mogu krenuti bilo desno bilo lijevo."

⁵⁰Tada odgovore Laban i Betuel: "Od Jahve to dolazi; mi tu ne možemo reći ni da ni ne. ⁵¹Rebeka je, eto, pred tobom: uzmi je pa idi, neka bude ženom sinu tvoga gospodara, kako je Jahve rekao." ⁵²Kad Abrahamov sluga ču njihov pristanak, do zemlje se nakloni Jahvi.

Knjiga Postanka

I. POČECI SVIJETA I ČOVJEČANSTVA

⁵³Sluga zatim izvadi srebrnih i zlatnih predmeta te haljina i dade ih Rebeki, a dade darova i njezinu bratu i majci.

⁵⁴Tada jedomo i pišom on i ljudi koji su bili s njim i provedomom noć. Kad su ujutro ustali, on reče: "Pustite me da se vratim svome gospodaru!" ⁵⁵A njezin brat i majka odgovore: "Neka djevojka ostane s nama još desetak dana, pa poslije toga pođi!" ⁵⁶On im reče: "Ne zadržavajte me kad je Jahve moje putovanje uspješno kraju priveo. Pustite me da se vratim svome gospodaru!" ⁵⁷Oni odgovore: "Pozovimo djevojku i upitajmo što ona misli!" ⁵⁸Dozovu Rebeku pa je upitaju: "Hoćeš li poći s ovim čovjekom?" Ona odgovori: "Hoću." ⁵⁹I tako otpreme svoju sestru Rebeku i njezinu dojilju s Abrahamovim slugom i njegovim ljudima. ⁶⁰Blagoslove Rebeku i reknu joj:

"Sejo naša, budi mati
nebrojenim tisućama,
a dušmana svojih vrata
potomci ti zaposjeli!"

⁶¹Onda se diže Rebeka i njezine dvorkinje, zajahaše deve te pođom za čovjekom. Tako sluga preuze Rebeku i ode.

⁶²Izak se vratio iz blizine Beer Lahaj Roja; živio je, naime, u kraju Negeba. ⁶³U predvečerje iziđe Izak da se poljem prošeta; diže oči i ugleda deve gdje dolaze. ⁶⁴Kad Rebeka, podigavši svoje oči, opazi Izaka, sjaha s deve ⁶⁵pa zapita slugu: "Tko je onaj čovjek što poljem ide nama u susret?" A sluga odgovori: "Ono je moj gospodar." Nato ona uze koprenu te se pokri.

⁶⁶Sluga ispriča Izaku sve što je učinio. ⁶⁷Tada Izak uvede Rebeku u svoj šator i uze je sebi za ženu. U ljubavi prema njoj Izak je nalazio utjehu nakon smrti svoje majke.

Evandjelje po Mateju

II. PROGLAŠENJE NOVOGA BOŽJEG SVIJETA - KRALJEVSTVA NEBESKOGA

Ne sudite

7 "Ne sudite da ne budete suđeni! ²Jer sudom kojim sudite bit ćete suđeni. I mjerom kojom mjerite mjerit će vam se. ³Što gledaš trun u oku brata svojega, a brvna u oku svome ne opažaš? ⁴Ili kako možeš reći bratu svomu: 'De da ti izvadim trun iz oka', a eto brvna u oku tvom? ⁵Licemjere, izvadi najprije brvno iz oka svoga pa ćeš onda dobro vidjeti izvaditi trun iz oka bratova!"

Ne obeščaćujte svetinje!

⁶"Ne dajte svetinje psima! Niti svoga biserja bacajte pred svinje da ga ne pogaze nogama pa se okrenu i rastrgaju vas."

Uspješnost molitve

⁷"Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se! ⁸Doista, tko god ište, prima; i tko traži, nalazi; i onomu koji kuca otvorit će se. ⁹Ta ima li koga među vama da bi svojemu sinu, ako ga zaište kruha, kamen dao? ¹⁰Ili ako ribu zaište, zar će mu zmiju dati? ¹¹Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac vaš, koji je na nebesima, dobrima obdariti one koji ga zaištu!"

Zlatno pravilo

¹²"Sve, dakle, što želite da ljudi vama čine, činite i vi njima. To je, doista, Zakon i Proroci."

Dva puta

¹³"Uđite na uska vrata! Jer široka su vrata i prostran put koji vodi u propast i mnogo ih je koji njime idu. ¹⁴O kako su uska vrata i tijesan put koji vodi u Život i malo ih je koji ga nalaze!"

Lažni proroci

¹⁵"Čuvajte se lažnih proroka koji dolaze k vama u ovčjem odijelu, a iznutra su vuci grabežljivi. ¹⁶Po njihovim ćete ih plodovima prepoznati. Bere li se s trnja grožđe ili s bodljike smokve? ¹⁷Tako svako dobro stablo rađa dobrim plodovima, a nevaljalo stablo rađa plodovima zlim. ¹⁸Ne može dobro stablo donijeti zlih plodova niti nevaljalo stablo dobrih plodova. ¹⁹Svako stablo koje ne rađa dobrim plodom siječe se i u oganj baca. ²⁰Dakle: po plodovima ćete ih njihovim prepoznati."

Pravi učenici

²¹"Neće u kraljevstvo nebesko ući svaki koji mi govori: 'Gospodine, Gospodine!', nego onaj koji vrši volju Oca mojega, koji je na nebesima. ²²Mnogi će me u onaj dan pitati: 'Gospodine, Gospodine! Nismo li mi u tvoje ime prorokovali, u tvoje ime đavle izgonili, u tvoje ime mnoga čudesa činili?' ²³Tada ću im kazati: 'Nikad vas nisam poznavao! Nosite se od mene, vi bezakonici!'"

Kuća na stijeni i kuća na pijesku. Zaključak besjede na gori

²⁴"Stoga, tko god sluša ove moje riječi i izvršava ih, bit će kao mudar čovjek koji sagradi kuću na stijeni. ²⁵Zapljušti kiša, navale bujice, puhnu vjetrovi i sruče se na tu kuću, ali ona ne pada. Jer - utemeljena je na stijeni."

²⁶"Naprotiv, tko god sluša ove moje riječi, a ne vrši ih, bit će kao lud čovjek koji sagradi kuću na pijesku. ²⁷Zapljušti kiša, navale bujice, puhnu vjetrovi i sruče se na tu kuću i ona se sruši. I bijaše to ruševina velika."

²⁸Kad Isus završi ove svoje besjede, mnoštvo osta zaneseno njegovim naukom. ²⁹Ta učio ih kao onaj koji ima vlast, a ne kao njihovi pismoznanci.

1. tjedan,
8. dan čitanja, srijeda, 7. prosinca 2016.

Post 25-26
Mt 8

Knjiga Postanka

I. POČECI SVIJETA I ČOVJEČANSTVA

Keturini sinovi

25 Abraham je sebi uzeo još jednu ženu; zvala se Ketur. ²Ona mu je rodila Zimrana, Jokšana, Medana, Midjana, Jišbaka i Šuaha. ³A od Jokšana rodili se Šeba i Dedan. Dedanovi su potomci: Ašurci, Letušci i Leumci. ⁴Sinovi su Midjanovi: Efa, Efer, Hanok, Abida i Eldaa. Sve su to potomci Keturini.

Smrt Abrahamova

⁵Abraham prenese sav svoj imetak na Izaka; ⁶a sinovima od svojih suložnica dade Abraham samo darove i još ih za svoga života razaslaše po istoku - daleko od svoga sina Izaka - u Istočni kraj. ⁷Ovo je duljina Abrahamova života što ga je proživio: stotinu sedamdeset i pet godina. ⁸Zatim Abraham preminu, umrije u sretnoj dobi - star i pun godina - te bi pridružen svojim precima. ⁹Njegovi sinovi, Izak i Jišmael, sahrane ga u spilji Makpeli, na poljani Efrona, sina Hetita Sohara, nasuprot Mamri: ¹⁰to je poljana što ju je Abraham kupio od Hetovih sinova. Ondje je sahranjen Abraham i njegova žena Sara. ¹¹Poslije Abrahamove smrti Bog je blagoslivljao njegova sina Izaka. Izak je živio blizu Beer Lahaj Roja.

Potomci Jišmaelovi

¹²Ovo je povijest Abrahamova sina Jišmaela, koga je Abrahamu rodila Sarina sluškinja, Egipćanka Hagara. ¹³A ovo su sinovi Jišmaelovi, svaki po svom imenu i po svom rođenju: Jišmaelov prvenac Nebajot, Kedar, Adbeel, Mibsam, ¹⁴Mišma, Duma, Masa, ¹⁵Hadad, Tema, Jetur, Nafiš i Kedma.

¹⁶To su Jišmaelovi sinovi i to su njihova imena prema njihovim naseljima i taborištima: dvanaest poglavica od isto toliko plemena. ¹⁷A ovo je duljina Jišmaelova života: stotinu trideset i sedam godina. Zatim izdahnu; umrije i bi pridružen svojim precima. ¹⁸Potomstvo mu se naselilo od Havile do Šura, koji je na istok

Egiptu idući prema Ašuru. Nastaniše se nasuprot svojoj braći.

Rođenje i mladost Ezava i Jakova

¹⁹Ovo je povijest Abrahamova sina Izaka: Izak se rodio od Abrahama. ²⁰Izaku je bilo četrdeset godina kad se oženio Rebekom, kćerkom Aramejca Betuela iz Padan Arama, a sestrom Aramejca Labana.

²¹Izak se obrati Jahvi za svoju ženu jer je bila nerotkinja. Jahve ga usliša te njegova žena Rebeka začne. ²²No djeca se u njezinoj utrobi tako sudarala te ona uzviknu: "Ako je tako, zašto ću živjeti!" Ode, dakle, da se posavjetuje s Jahvom. ²³I Jahve joj reče:

"Dva su svijeta u utrobi tvojoj;
dva će se naroda iz tvog krila odijeliti.
Narod će nad narodom gospodovati,
stariji će služiti mlađemu."

²⁴Došlo vrijeme da rodi, kad gle - blizanci u njezinoj utrobi. ²⁵Pojavi se prvi. Bio je crven; sav runjav kao ogrtač. Stoga mu nadjenuše ime Ezav. ²⁶Potom se pojavi njegov brat. Rukom se držao Ezavu za petu. Zato mu nadjenuše ime Jakov. Izaku je bilo šezdeset godina kad su oni rođeni.

²⁷Kad su dječaci odrasli, Ezav postane vješt lovac, čovjek pustare. Jakov je bio čovjek krotak i boravio je u šatorima. ²⁸Izaku je Ezav bio draži jer je volio divljač, a Rebeka je više voljela Jakova.

²⁹Jednom Jakov kuhaše jelo. Ezav stigne s polja, gladan. ³⁰Reče Ezav Jakovu: "Daj mi toga crvenog variva da pojedem jer sam izglednio." Stoga mu je ime Edom. ³¹A Jakov odgovori: "Ustupi mi prije svoje prvorodstvo!" ³²Ezav reče: "Evo me skoro na smrti; što će mi prvorodstvo!" ³³Jakov nastavi: "Prije mi se zakuni!" On mu se zakune, i tako proda Jakovu svoje prvorodstvo. ³⁴Tada Jakov dade Ezavu kruha i čorbe od sočivice. Jeo je i pio, onda se digao i otišao. Tako Ezav pogazi svoje prvorodstvo.

Knjiga Postanka

I. POČECI SVIJETA I ČOVJEČANSTVA

Izak u Geraru i Beer Šebi

26 U zemlji zavlada glad, različita od prijašnje što je bila za vrijeme Abrahama, pa Izak ode Abimeleku, kralju Filistejaca, u Geraru. ²Jahve mu se ukaza i reče: "Ne silazi u Egipat: boravi u zemlji koju ću ti označiti. ³U ovoj se zemlji nastani, ja ću s tobom biti i blagoslivljati te; tebi i tvome potomstvu dat ću sve ove krajeve, da izvršim zakletvu kojom sam se zakleo tvome ocu Abrahamu. ⁴Tvoje ću potomstvo umnožiti kao zvijezde na nebesima i tvome ću potomstvu predati sve ove krajeve, tako da će se tvojim potomstvom blagoslivljati svi narodi zemlje; ⁵a to zato što je Abraham slušao moj glas i pokoravao se mojim zapovijedima, mojim zakonima i odredbama!"

⁶Tako Izak ostane u Geraru. ⁷Kad su ga mještani pitali o njegovoj ženi, reče: "Ona mi je sestra." Bojao se reći: "Ona mi je žena", misleći: "Mještani bi me mogli ubiti zbog Rebeke jer je lijepa." ⁸Kako su se ondje duže zadržali, kralj Filistejaca Abimelek jednom pogleda kroz prozor i opazi kako Izak miluje svoju ženu Rebeku. ⁹Nato Abimelek pozove Izaka te reče: "Tako, ona ti je žena! Kako si mogao reći da ti je sestra?" Izak mu odgovori: "Jer sam mislio da bih zbog nje mogao poginuti." ¹⁰Abimelek reče: "Zašto si nam to učinio? Umalo netko od ljudi nije legao s tvojom ženom. Tako bi na nas svalio krivnju." ¹¹Onda Abimelek izda naredbu svemu narodu: "Tko se god dotakne ovog čovjeka i njegove žene, glavu će izgubiti."

¹²Izak je sijao u onom kraju i one godine urodilo mu stostruko. Jahve ga blagoslivljao ¹³te je čovjek bivao sve bogatiji, dok nije postao vrlo bogat. ¹⁴Stekao je stada ovaca i goveda i mnogu služinčad, tako da su mu Filistejci zavidjeli. ¹⁵Zato Filistejci zasuše sve bunare što su ih sluge njegova oca bile iskopale - u vrijeme njegova oca Abrahama - i napuniše ih zemljom. ¹⁶Onda Abimelek reče Izaku: "Idi od nas jer si postao mnogo moćniji

od nas!"

¹⁷Tako Izak ode odande, postavi svoj šator u gerarskoj dolini i nastani se ondje. ¹⁸Izak opet iskopa bunare za vodu što su bili iskopani u vrijeme njegova oca Abrahama, a Filistejci ih bili zasuli poslije Abrahamove smrti. On ih je nazvao istim imenima kojima ih je zvao i njegov otac. ¹⁹Ali kad su Izakove sluge, dok su u dolini kopale, ondje našle bunar sa živom vodom, ²⁰pastiri iz Gerara posvade se s Izakovim pastirima govoreći: "Naša je voda!" Bunaru je dao ime Esek, jer su se oni s njim svađali. ²¹A kad su iskopali drugi bunar te se i zbog njega svađali, nazva ga imenom Sitna. ²²Odatle se preseli pa iskopa drugi bunar. Zbog njega se nisu svađali, pa ga nazove imenom Rehobot i protumači: "Jer nam je Jahve dao prostor da se na zemlji umnožimo."

²³Odande se popne u Beer Šebu.

²⁴Iste mu se noći ukaže Jahve i reče:

"Ja sam Bog oca tvoga Abrahama.

Ne boj se, ja sam s tobom!

Blagoslovit ću te, potomke ti umnožit, zbog Abrahama, sluge svojega."

²⁵Izak tu podigne žrtvenik i zazove Jahvu po imenu; postavi ondje svoj šator, a njegove sluge počnu kopati bunar.

²⁶Uto mu dođe Abimelek iz Gerara sa svojim savjetnikom Ahuzatom i s Fikolom, zapovjednikom vojske. ²⁷Izak ih upita: "Zašto ste došli k meni kad me mrzite i kad ste me otjerali od sebe?" ²⁸Oni odgovore: "Jasno vidimo da je Jahve s tobom. Stoga pomislimo: neka zakletva bude veza između nas i tebe. Daj da s tobom sklopimo savez: ²⁹ti nama nećeš zla nanositi, kao što mi tebe nismo zlostavljali, nego uvijek prema tebi lijepo postupali i s mirom te otpustili. A blagoslov Jahvin bio nad tobom." ³⁰On im priredi gozbu te su jeli i pili.

³¹Rano ujutro jedni se drugima zakunu. Potom ih Izak otpusti i oni od njega odu u miru. ³²Toga istog dana dođu Izakove sluge i obavijeste ga o bunaru što su ga iskopali te

Knjiga Postanka

I. POČECI SVIJETA I ČOVJEČANSTVA

mu reknu: "Našli smo vodu." ³³On ga prozva Šiba. Zato je ime onom gradu do danas - Beer Šeba.

³⁴Kad je Ezavu bilo četrdeset godina, uzme za ženu Juditu, kćer Hetita Beerija, i Basematu, kćer Hetita Elona.

³⁵One postadoše izvor ogorčenja Izaku i Rebeki.

Evangelje po Mateju

II. PROPOVIJEDANJE NOVOGA BOŽJEG SVIJETA

1. PRIPOVJEDNI DIO: DESET ČUDESA

Ozdravljenje gubavca

8 Kad je Isus sišao s gore, pohrli za njim silan svijet. ²I gle, pristupi neki gubavac, pokloni mu se do zemlje i reče: "Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti." ³Isus pruži ruku i dotakne ga se govoreći: "Hoću, očisti se!" I odmah se očisti od gube. ⁴Kaže mu Isus: "Pazi, nikomu ne kazuj, nego idi, pokaži se svećeniku i prinesi dar što ga propisa Mojsije, njima za svjedočanstvo."

Vjera jednoga rimskog satnika

⁵Kad uđe u Kafarnaum, pristupi mu satnik pa ga zamoli: ⁶"Gospodine, sluga mi leži kod kuće uzet, u strašnim mukama." ⁷Kaže mu: "Ja ću doći izliječiti ga." ⁸Odgovori satnik: "Gospodine, nisam dostojan da uđeš pod krov moj, nego samo reci riječ i izliječen će biti sluga moj. ⁹Ta i ja, premda sam čovjek pod vlašću, imam pod sobom vojnike pa rekнем jednomu: 'Idi!' - i ode, drugomu: 'Dođi!' - i dođe, a služi svomu: 'Učini to' - i učini."

¹⁰Čuvši to, zadivi se Isus i reče onima koji su išli za njim: "Zaista, kažem vam, ni u koga u Izraelu ne nađoh tolike vjere. ¹¹A kažem vam: Mnogi će s istoka i zapada doći i sjesti za stol s Abrahamom, Izakom i Jakovom u kraljevstvu nebeskom, ¹²a sinovi će kraljevstva biti izbačeni van u tamu. Ondje će biti plač i škrgut zubi."

¹³I reče Isus satniku: "Idi, neka ti bude kako si vjerovao!" I ozdravi sluga u taj čas.

Ozdravljenje Petrove punice i drugih bolesnika

¹⁴Ušavši u kuću Petrovu, Isus ugleda njegovu punicu koja ležaše u ognjici. ¹⁵Dotače joj se ruke i pusti je ognjica. Ona ustade i posluživaše mu.

¹⁶A uvečer mu doniješe mnoge opsjednute. On izagna duhove riječju i sve bolesnike

ozdravi - ¹⁷da se ispuni što je rečeno po Izaiji proroku: On slabosti naše uze i boli ponese.

Zahtevi apostolskog zvanja

¹⁸Kad Isus vidje mnoštvo oko sebe, zapovjedi da se prijeđe prijeko. ¹⁹I pristupi jedan pismoznanc te mu reče: "Učitelju, za tobom ću kamo god ti pošao." ²⁰Kaže mu Isus: "Lisice imaju jazbine i ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje bi glavu naslonio."

²¹Drugi mu od učenika reče: "Gospodine, dopusti mi da prije odem i pokopam svoga oca." ²²Isus mu kaže: "Hajde za mnom i pusti neka mrtvi pokapaju svoje mrtve."

Stišana oluja

²³Kad uđe u lađu, pođoše za njim njegovi učenici. ²⁴I gle, žestok vihor nastaje na moru tako da lađu prekrivahu valovi. A on je spavao. ²⁵Oni pristupiše i probudiše ga govoreći: "Gospodine, spasi, pogibosmo!" ²⁶Kaže im: "Što ste plašljivi, malovjerni?" Tada ustade i zaprijeti vjetrovima i moru te nastaje velika utiha. ²⁷A ljudi su u čudu pitali: "Tko je taj da mu se i vjetrovi i more pokoravaju?"

Opsjednuti iz Gadare

²⁸I kada dođe prijeko, u gadarski kraj, eto mu u susret dvaju opsjednutih: izlazili su iz grobnica, silno goropadni, te nitko nije mogao proći onim putem. ²⁹I gle, povikaše: "Što ti imaš s nama, Sine Božji? Došao si ovamo prije vremena mučiti nas?"

³⁰A podalje od njih paslo je veliko krdo svinja. ³¹Zlodusi ga zaklinjahu: "Ako nas istjeraš, pošalji nas u ovo krdo svinja." ³²On im reče: "Idite!" Oni iziđoše i uđoše u svinje. I gle, sve krdo jurnu niz obronak u more i podavi se u vodama.

³³A svinjari pobjegoše, odoše u grad te razglasiše sve, napose o opsjednutima. ³⁴I gle, sav grad iziđe u susret Isusu. Kad ga ugledaše, zamole ga da ode iz njihova kraja.

1. tjeđan,
9. dan čitanja, četvrtak, 8. prosinca 2016.

Post 27-28
Mt 9

Knjiga Postanka

I. POČECI SVIJETA I ČOVJEČANSTVA

Jakov prijevarom dobiva očev blagoslov

27 Ostarje Izak, vid mu se očinji gasio. Zato zovne svoga starijeg sina Ezava i reče mu: "Sine!" On mu odgovori: "Evo me!" ²A on nastavi: "Vidiš, ostario sam, a ne znam dana svoje smrti. ³Zato uzmi svoju opremu, svoj tobolac i luk, pa idi u pustaru i ulovi mi divljači. ⁴Onda mi pripremi ukusan obrok, kako volim, te mi ga donesi da blagujem, pa da te mognem blagosloviti prije nego umrem."

⁵Rebeka je slušala dok je Izak govorio svome sinu Ezavu, i kad je Ezav otišao u pustaru da ulovi divljači svome ocu, ⁶Rebeka reče svome sinu Jakovu: "Upravo sam čula kako tvoj otac govori tvome bratu Ezavu: ⁷'Donesi mi divljači te mi priredi ukusan obrok da blagujem pa da te pred licem Jahvinim blagoslovim prije nego umrem.' ⁸A sad, sine moj, poslušaj me i učini kako ti naredim. ⁹Otiđi k stadu i odande mi donesi dva lijepa kozleta, a ja ću od njih prirediti ukusan obrok tvome ocu, kako on voli. ¹⁰Onda ti donesi svome ocu da jede te tebe mogne blagosloviti prije nego umre." ¹¹Ali Jakov odgovori svojoj majci Rebeki: "E, ali moj je brat Ezav runjav, a ja sam bez dlaka! ¹²Možda me se moj otac dotakne te ću u njegovim očima ispasti varalicom i na se svaliti prokletstvo, a ne blagoslov." ¹³Ali njegova mu majka odgovori: "Sine moj, tvoje prokletstvo neka padne na mene! Samo ti mene poslušaj, otiđi i donesi!"

¹⁴Ode on, nađe i donese svojoj majci, a njegova majka priredi ukusan obrok, kako je njegov otac volio. ¹⁵Potom Rebeka uzme najljepše odijelo svoga starijeg sina Ezava što je u kući imala, pa u nj odjene svoga mlađeg sina Jakova. ¹⁶U kožu kozleta zamota mu ruke i goli dio vrata. ¹⁷Stavi zatim ukusan obrok i kruh što ga je pripravila na ruke svoga sina Jakova.

¹⁸Ode on k ocu i reče: "Oče!" On odgovori: "Evo me. Koji si ti moj sin?" ¹⁹A Jakov odgovori svome ocu: "Ja sam Ezav, tvoj

prvorođenac; učinio sam kako si mi rekao. Sad ustaj, sjedi pa jedi moje lovine, da me onda mogneš blagosloviti." ²⁰Izak upita svoga sina: "Kako si tako brzo uspio, sine moj?" On odgovori: "Jer mi je Jahve, Bog tvoj, bio milostiv." ²¹Potom Izak reče Jakovu: "Primakni se, sine moj, da opipam jesi li ti zbilja moj sin Ezav ili nisi." ²²Jakov se primakne k svome ocu Izaku, koji ga opipa i reče: "Glas je Jakovljevi, ali su ruke Ezavove." ²³Nije ga prepoznao jer su mu ruke bile runjave kao i ruke njegova brata Ezava. Kad ga je htio blagosloviti, ²⁴upita još jednom: "Jesi li ti zaista moj sin Ezav?" Odgovori on: "Jesam." ²⁵Potom reče Izak: "Stavi preda me da blagujem lovine svoga sina pa da te blagoslovi duša moja." Jakov ga posluži pa je jeo. Zatim mu donese i vina, pa je pio. ²⁶Poslije toga reče mu njegov otac Izak: "Primakni se, sine moj, i poljubi me!" ²⁷Kad se primače i poljubi ga, Izak osjeti miris njegove odjeće pa ga blagoslovi:

"Gle, miris sina mog
nalik je mirisu polja
koje Jahve blagoslovi.

²⁸Neka ti Bog daje
rosu s neba i rodnost zemlje:
izobilje žita i mladoga vina.

²⁹Narodi ti služili, plemena ti se klanjala!
Braćom svojom gospodari,
nek sinci majke tvoje pred tobom
padaju!

Proklet bio tko tebe proklinje;
blagoslovljen tko te blagoslavlja!"

³⁰Tek što se Jakov udaljio od svoga oca Izaka - pošto je Izak podijelio blagoslov Jakovu - njegov brat Ezav dođe iz lova. ³¹I on priredi ukusan obrok i donese ga svome ocu. I reče svome ocu: "Ustani, oče moj, i blaguj od lovine svoga sina da me onda mogneš blagosloviti!" ³²A njegov ga otac Izak zapita: "Tko si ti?" On odgovori: "Ja sam tvoj prvorođenac Ezav!" ³³Izak se silno prepadne: "Pa tko je onda bio onaj što je divljači ulovio i meni već donio? Blagovao sam je prije nego si

Knjiga Postanka

II. POČECI IZABRANOG NARODA

ti došao; onoga sam blagoslovio i blagoslovljen će ostati." ³⁴Kad je Ezav čuo riječi svoga oca, kriknu glasno i gorko zaplaka pa reče svome ocu: "I mene blagoslovi, oče!" ³⁵A on odvrati: "Brat tvoj dođe na prijevaru i odnese tvoj blagoslov." ³⁶"Zato valjda što mu je ime Jakov, dvaput me već prevario", reče Ezav. "Oduzeo mi prvorodstvo, a sad mi evo oduze i blagoslov." Onda doda: "Zar za me nisi sačuvao nikakva blagoslova?" ³⁷Izak odgovori Ezavu: "Njega sam već postavio za tvoga gospodara; njemu sam svu njegovu braću predao za slugu; žitom sam ga i vinom opskrbio. A što sad za te mogu učiniti, sine moj?" ³⁸Ezav odgovori svome ocu: "Zar ti, oče, raspolažeš samo jednim blagoslovom? Blagoslovi i mene, oče moj!" Ezav jecaše na sav glas. ³⁹Tada otac njegov Izak progovori i reče:

"Daleko od plodna tla dom tvoj će biti,
daleko od rose s neba.

⁴⁰Od mača svoga ćeš živjeti,
brata svoga ćeš služiti.

Ali jednom, kada se pobuniš,
jaram ćeš njegov stresti sa svog vrata."

⁴¹Ezav zamrzi Jakova zbog blagoslova kojim ga je otac njegov blagoslovio pa reče u sebi: "Čim dođu dani žalosti za mojim ocem, ubit ću ja svoga brata Jakova." ⁴²Kada su Rebeki javili te riječi što ih je izrekao njezin stariji sin Ezav, zovne ona svoga mlađeg sina Jakova te mu reče: "Pazi! Brat ti se Ezav nosi mišlju kako će te ubiti." ⁴³Ali ti, sine moj, poslušaj mene: odmah bježi mome bratu Labanu u Haran. ⁴⁴Ostani kod njega neko vrijeme, dok bijes brata tvoga na te jenja, ⁴⁵dok se srdžba brata tvoga odvrati od tebe te on zaboravi što si mu učinio. Ja ću onda po te poslati i odande te dovesti. Zašto da vas obojicu izgubim u jedan dan!"

Jakov ide Labanu

⁴⁶Potom Rebeka reče Izaku: "Moj mi je život dosadio zbog ovih žena Hetitkinja. Ako se i Jakov oženi kojom kao što su ove urođenice, Hetitkinjom, što će mi onda život!"

28 Stoga Izak pozove Jakova, blagoslovi ga te mu naloži: "Nemoj uzimati ženu od kanaanskih djevojaka. ²Odmah se zaputi u Padan Aram, u dom Betuela, oca svoje majke, pa odande sebi uzmi ženu, od kćeri Labana, brata svoje majke. ³A Bog Svemožni, El-Šadaj, neka te blagoslovi i neka te učini rodnim i brojnim, tako da postaneš mnoštvo naroda. ⁴Neka protegne na te blagoslov Abrahamov, na te i na tvoje potomstvo, tako da zaposjedneš zemlju u kojoj boraviš kao pridošlica, a koju je Bog predao Abrahamu!" ⁵Tako Izak otpremi Jakova, i on ode u Padan Aram Labanu, sinu Aramejca Betuela, bratu Rebeke, majke Jakova i Ezava.

⁶Kad je Ezav vidio kako je Izak blagoslovio Jakova kad ga je otpremao u Padan Aram da odande sebi uzme ženu, naređujući mu kad ga je blagoslivljao: "Ne smiješ uzeti ženu od kanaanskih djevojaka", ⁷i da je Jakov poslušao svoga oca i svoju majku te otišao u Padan Aram, ⁸Ezav shvati koliko su djevojke kanaanske mrske njegovu ocu Izaku. ⁹Stoga ode k Jišmaelu te se, uza žene koje već imaše, oženi Mahalatom, kćerju Jišmaela, sina Abrahamova, a sestrom Nebajotovom.

Jakovljevi san u Betelu

¹⁰Jakov ostavi Beer Šebu i zaputi se u Haran. ¹¹Stigne u neko mjesto i tu prenoći, jer sunce bijaše već zašlo. Uzme jedan kamen s onog mjesta, stavi ga pod glavu i na tom mjestu legne. ¹²I usne san: ljestve stoje na zemlji, a vrhom do neba dopiru, i anđeli Božji po njima se penju i silaze. ¹³Uza nj je Jahve te mu govori: "Ja sam Jahve, Bog tvoga praoca Abrahama i Bog Izakov. Zemlju na kojoj ležiš dat ću tebi i tvome potomstvu. ¹⁴Tvojih će

Knjiga Postanka

II. POČECI IZABRANOG NARODA

potomaka biti kao i praha na zemlji; raširit ćete se na zapad, istok, sjever i jug; tobom će se i tvojim potomstvom blagoslivljati svi narodi zemlje. ¹⁵Dobro znaj: ja sam s tobom; čuvat ću te kamo god pođeš te ću te dovesti natrag u ovu zemlju; i neću te ostaviti dok ne izvršim što sam ti obećao."

¹⁶Jakov se probudi od sna te reče: "Zaista se Jahve nalazi na ovome mjestu, ali ja nisam znao!" ¹⁷Potresen, uzviknu: "Kako je strašno ovo mjesto! Zaista, ovo je kuća Božja, ovo su vrata nebeska!" ¹⁸Rano ujutro Jakov uzme onaj kamen što ga bijaše stavio pod glavu, uspravi ga kao stup i po vrhu mu izlije ulja. ¹⁹Ono mjesto on nazva Betel, dok je ime tome gradu prije bilo Luz.

²⁰Tada učini zavjet: "Ako Bog ostane sa mnom i uščuva me na ovom putu kojim idem, dade mi kruha da jedem i odijela da se oblačim, ²¹te se zdravo vratim kući svoga oca, Jahve će biti moj Bog. ²²A ovaj kamen koji sam uspravio kao stup bit će kuća Božja. A od svega što mi budeš davao za te ću odlagati desetinu."

Evandjelje po Mateju

II. PROPOVIJEDANJE NOVOGA BOŽJEG SVIJETA

Ozdravljenje uzetoga

9 I ušavši u lađu, preplovi i dođe u svoj grad. ²Kad gle, doniješe mu uzetoga koji je ležao na nosiljci. Vidjevši njihovu vjeru, reče Isus uzetomu: "Hrabro, sinko, otpuštaju ti se grijesi!"

³A gle, neki od pismoznanaca rekoše u sebi: "Ovaj huli!" ⁴Prozrevši njihove misli, Isus reče: "Zašto snujete zlo u srcima? ⁵Ta što je lakše reći: 'Otpuštaju ti se grijesi' ili reći: 'Ustani i hodi'? ⁶Ali da znate: vlastan je Sin Čovječji na zemlji otpuštati grijeha!" Tada reče uzetomu: "Ustani, uzmi nosiljku i pođi kući!"

⁷I on usta te ode kući.

⁸Kad mnoštvo to vidje, zaprepasti se i poda slavu Bogu koji takvu vlast dade ljudima.

Poziv Mateja

⁹Odlazeći odande, ugleda Isus čovjeka zvanog Matej gdje sjedi u carinarnici. I kaže mu: "Pođi za mnom!" On usta i pođe za njim.

¹⁰Dok je Isus bio u kući za stolom, gle, mnogi carinici i grešnici dođoše za stol s njime i njegovim učenicima. ¹¹Vidjevši to, farizeji stanu govoriti: "Zašto vaš učitelj jede s carinicima i grešnicima?"

¹²A on, čuvši to, reče: "Ne treba zdravima liječnika, nego bolesnima. ¹³Hajdete i proučite što znači: *Milosrđe mi je milo, a ne žrtva*. Ta ne dođoh zvati pravednike, nego grešnike."

Rasprava o postu

¹⁴Tada pristupe k njemu Ivanovi učenici govoreći: "Zašto mi i farizeji postimo, a učenici tvoji ne poste?" ¹⁵Nato im Isus reče: "Mogu li svatovi tugovati dok je s njima zaručnik? Doći će već dani kad će im se ugrabiti zaručnik, i tada će postiti!"

¹⁶"A nitko ne stavlja krpe od sirova sukna na staro odijelo, jer zakrpa vuče s odijela pa nastane još veća rupa."

¹⁷"I ne ulijeva se novo vino u stare mješine.

Inače se mješine proderu, vino prolije, a mješine propadnu. Nego, novo se vino ulijeva u nove mješine pa se oboje sačuva."

Ozdravljenje bolesne žene i uskrišenje Jairove kćeri

¹⁸Dok im on to govoraše, gle, pristupi neki glavar, pokloni mu se do zemlje i reče: "Kći mi, evo, umrije, ali dođi, stavi ruku na nju, i oživjet će."

¹⁹Isus usta te s učenicima pođe za njim. ²⁰I gle, neka žena koja bolovaše dvanaest godina od krvarenja priđe odostraga i dotaknu se skuta njegove haljine. ²¹Mislila je: "Dotaknem li se samo njegove haljine, spasit ću se." ²²A Isus se okrenu i vidjevši je reče: "Hrabro, kćeri, vjera te tvoja spasila." I žena bi spašena od toga časa.

²³I uđe Isus u kuću glavarovu. Ugleda svirače i bučno mnoštvo pa ²⁴reče: "Odstupite! Djevojka nije umrla, nego spava." Oni mu se podsmjehivahu.

²⁵A kad je svijet bio izbačen, uđe on, primi djevojku za ruku i ona bi uskrišena. ²⁶I razglasi se to po svem onom kraju.

Dva slijepca

²⁷Kad je Isus odlazio odande, pođu za njim dva slijepca vičući: "Smiluj nam se, Sine Davidov!" ²⁸A kad uđe u kuću, pristupe mu slijepci. Isus im kaže: "Vjerujete li da mogu to učiniti?" Kažu mu: "Da, Gospodine!" ²⁹Tada se dotače njihovih očiju govoreći: "Neka vam bude po vašoj vjeri." ³⁰I otvoriše im se oči. A Isus im poprijeti: "Pazite da nitko ne dozna!" ³¹Ali oni, izišavši, razniješe glas o njemu po svem onom kraju.

Evandjelje po Mateju

II. PROPOVIJEDANJE NOVOGA BOŽJEG SVIJETA

Opsjednuti njemak

³²Tek što oni iziđoše, gle, doniješe mu njemaka opsjednuta. ³³Pošto izagna đavla, progovori njemak. Mnoštvo se čudom čudilo i govorilo: "Nikada se takvo što ne vidje u Izraelu!" ³⁴A farizeji govoraše: "Po poglavici đavolskome izgoni đavle."

Ovce bez pastira

³⁵I obilazio je Isus sve gradove i sela učeći po njihovim sinagogama, propovijedajući Evandjelje o Kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć.

³⁶Vidjevši mnoštvo, sažali mu se nad njim jer bijahu izmučeni i ophrvani kao ovce bez pastira. ³⁷Tada reče svojim učenicima: "Žetve je mnogo, a radnika malo. ³⁸Molite dakle gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju."

1. tjeđan,
10. dan ćitanja, petak, 9. prosinca 2016.

Post 29-30
Mt 10

Knjiga Postanka

II. POČECI IZABRANOG NARODA

Jakov dolazi u Haran

29 Jakov nastavi put i dođe u zemlju istočnu. ²Najednom opazi studenac u polju. Tri su stada ovaca oko njega plandovala, jer se na tome studencu napajahu. Velik se kamen nalazio studencu na otvoru. ³Jedino kad bi se svi pastiri ondje skupili, mogli bi odvaliti kamen s otvora i ovce napojiti; tada bi opet prevalili kamen na njegovo mjesto, na otvor studenca.

⁴"Odakle ste, braćo moja?" - zapita ih Jakov. "Iz Harana", odgovore. ⁵"Poznajete li", pitaše ih dalje, "Nahorova sina Labana?" "Poznajemo", odgovore. ⁶"Je li zdravo?" - opet ih upita. "Zdravo je; a evo mu dolazi kći Rahela sa stadom", odgovore. ⁷"Još ima mnogo dana", nastavi on, "nije vrijeme spraćati blago. Zašto ga ne napojite i ne otjerate na pašu?" ⁸"Ne možemo dok se ne skupe svi pastiri", odgovoriše, "da odvale kamen s otvora studenca, tako da mogremo napojiti ovce."

⁹Dok je on još s njima govorio, dođe Rahela s ovcama svoga oca. Bila je, naime, pastirica. ¹⁰Kako Jakov ugleda Rahelu, kćer Labana, brata svoje majke, sa stadom svoga ujaka Labana, Jakov se primače i odvali kamen s otvora studenca te napoji stado svoga ujaka Labana. ¹¹Zatim Jakov poljubi Rahelu, a onda briznu u plač. ¹²Potom Jakov kaza Raheli da je on sestrić njezina oca, sin Rebekin. Nato ona otrča i obavijesti oca. ¹³Kad je Laban čuo vijest o Jakovu, sinu svoje sestre, potrča mu u susret. Zagrli ga i poljubi te dovede u svoju kuću. Ispriča Labanu sve što mu se dogodilo. ¹⁴A onda Laban reče. "Zbilja si ti moja kost i moje meso!"

Jakov se ženi Leom i Rahelom

Pošto je Jakov proboravio s Labanom mjesec dana, ¹⁵Laban reče Jakovu: "Zar ćeš me zato što si mi sestrić badava služiti! Kaži mi koliko ćeš tražiti za najam?" ¹⁶A Laban imaše dvije kćeri. Starijoj bijaše ime Lea, a

mlađoj Rahela. ¹⁷Lea imala slabe oči, a Rahela bila stasita i lijepa. ¹⁸Kako je Jakov volio Rahelu, reče: "Služit ću ti sedam godina za tvoju mlađu kćer Rahelu." ¹⁹Laban odvrati: "Bolje je da je tebi dam nego kakvu strancu. Ostani sa mnom!"

²⁰Tako je Jakov služio za Rahelu sedam godina, ali mu se učinile, zbog ljubavi prema njoj, kao nekoliko dana.

²¹Poslije toga Jakov reče Labanu: "Daj mi moju ženu, jer se moje vrijeme navršilo pa bih htio k njoj." ²²Laban sabra sav svijet onog mjesta i priredi gozbu. ²³Ali navečer uzme svoju kćer Leu pa nju uvede k Jakovu, i on priđe k njoj. ²⁴Laban dade svoju sluškinju Zilpu svojoj kćeri Lei za sluškinju. ²⁵Kad bi ujutro, a to, gle, Lea! Tada Jakov reče Labanu: "Zašto si mi to učinio! Zar te ja nisam služio za Rahelu? Zašto si me prevario?" ²⁶Laban odgovori: "U našem mjestu nije običaj da se mlađa udaje prije starije. ²⁷Završi s njom ovu ženidbenu sedmicu, a onda ću ti dati i drugu, za drugih sedam godina službe kod mene." Jakov pristane: navrši onu ženidbenu sedmicu. ²⁸Onda mu Laban dade i svoju kćer Rahelu za ženu. ²⁹Laban dade svoju sluškinju Bilhu svojoj kćeri Raheli za sluškinju. ³⁰Jakov nato priđe Raheli. Rahelu je više volio nego Leu. I tako je služio Labana još sedam godina.

Jakovljeva djeca

³¹Jahve je vidio da Lea nije voljena, te je učini plodnom, dok Rahela ostade nerotkinja. ³²Lea zače i rodi sina; nadjenu mu ime Ruben, a to znači, kako je ona protumačila: "Jahve je vidio moju nevolju i stoga će me sada muž moj ljubiti." ³³Opet zače i rodi sina te izjavi: "Jahve je čuo da nisam voljena, stoga mi je dao i ovoga." Zato mu nadjenu ime Šimun. ³⁴Opet zače i rodi sina te izjavi: "Sad će se moj muž meni prikloniti: tri sam mu sina rodila." Zato mu nadjenu ime Levi. ³⁵A kad je još jednom začela i sina rodila, izjavi: "Ovaj put hvalit ću Jahvu." Stoga sinu nadjenu ime Juda. Potom prestade rađati

Knjiga Postanka

II. POČECI IZABRANOG NARODA

Jakovljeve žene

30 Vidjevši Rahela da Jakovu ne rađa djece, postade zavidna svojoj sestri pa reče Jakovu: "Daj mi djecu! Inače ću svisnuti!" ²Jakov se razljuti na Rahelu te reče: "Zar sam ja namjesto Boga koji ti je uskratio plod utrobe?" ³A ona odgovori: "Evo moje sluškinje Bilhe: uđi k njoj, pa neka rodi na mojim koljenima, da tako i ja steknem djecu po njoj." ⁴Dade mu dakle svoju sluškinju Bilhu za ženu, i Jakov priđe k njoj. ⁵Bilha začne te Jakovu rodi sina. ⁶Tada Rahela reče: "Jahve mi je dosudio pravo. Uslišao je moj glas i dao mi sina." Stoga mu nadjenu ime Dan. ⁷Rahelina sluškinja Bilha opet začne i rodi Jakovu drugoga sina. ⁸Tada Rahela reče: "Žestoko sam se borila sa sestrom, ali sam pobijedila." Tako mu nadjenu ime Naftali.

⁹A vidjevši Lea da je prestala rađati, uzme svoju sluškinju Zilpu pa je dade Jakovu za ženu. ¹⁰I kad je Leina sluškinja Zilpa rodila Jakovu sina, ¹¹Lea uskliknu: "Koje sreće!" Tako mu nadjenu ime Gad. ¹²Leina sluškinja Zilpa rodi Jakovu i drugog sina, ¹³i Lea opet uskliknu: "Blago meni! Žene će me zvati blaženom!" Tako mu nadjenu ime Ašer.

¹⁴Jednoga dana, u vrijeme pšenične žetve, namjeri se Ruben u polju na ljubavčice te ih donese svojoj majci Lei. I Rahela reče Lei: "Daj mi od ljubavčica svoga sina!" ¹⁵A Lea odgovori: "Zar ti nije dosta što si mi oduzela muža pa još hoćeš da od mene uzmeš i ljubavčice moga sina?" Rahela odgovori: "Pa dobro, neka s tobom noćas leži u zamjenu za ljubavčice tvog sina." ¹⁶Kad je Jakov navečer stigao iz polja, Lea mu iziđe u susret pa reče: "Trebalo da dođeš k meni, jer sam te unajmila za ljubavčice moga sina." One je noći on s njom ležao. ¹⁷Bog usliša Leu; ona začne te Jakovu rodi petog sina. ¹⁸Onda Lea reče: "Bog mi je uzvratio nagradom što sam ustupila svoju sluškinju svome mužu." Stoga sinu nadjenu ime Jisakar. ¹⁹Lea opet začne i rodi Jakovu šestoga sina. ²⁰Onda Lea reče: "Bog

me obdari dragocjenim darom; sada će mi moj muž dati darove: tã rodila sam mu šest sinova." Tako mu nadjenu ime Zebulun. ²¹Zatim rodi kćer te joj nadjenu ime Dina.

²²Uto se Bog sjeti Rahele: Bog je usliša i otvori njezinu utrobu. ²³Ona začne i rodi sina te reče: "Ukloni Bog moju sramotu!" ²⁴Nadjene mu ime Josip, rekavši: "Neka mi Jahve pridoda drugog sina!"

Jakovljevo bogatstvo

²⁵Pošto je Rahela rodila Josipa, Jakov reče Labanu: "Pusti me da idem u svoj zavičaj!" ²⁶Daj mi moje žene za koje sam te služio i moju djecu da mogu otići: tã dobro znaš kako sam te služio." ²⁷A Laban mu odgovori: "Ne idi, ako si mi prijatelj. Znam da me Jahve blagoslivljao zbog tebe." ²⁸I nadoda: "Odredi plaću koju želiš od mene, i dat ću ti." ²⁹On mu odgovori: "Ti dobro znaš što je moja služba značila za te i kako je tvome blagu bilo sa mnom. ³⁰Malenkost što si je imao prije nego sam ja došao povećala se vrlo mnogo, jer kuda god sam prolazio Jahve te blagoslivljao na mojim koracima. A sad je vrijeme da poradim i za svoj dom." ³¹On upita: "Koliko da ti platim?" Jakov odgovori: "Nemoj mi platiti ništa! Ako mi učiniš ovo, opet ću na pašu goniti i čuvati tvoje stado. ³²Daj da prođem danas kroz tvoje stado i od njega izlučim svaku garavu ovcu i svaku šarenu ili napruganu kozu! Neka to bude moja plaća!" ³³A ubuduće kad budeš svojim očima provjeravao moju naplatu, moje će poštenje biti svjedok za mene: nađe li se među mojim kozama ijedna koja ne bude šarena ili naprugana, ili među ovcama koja ne bi bila garava, neka se smatra ukradenom!"

³⁴Laban reče: "Dobro, neka bude kako si kazao."

³⁵Ali toga dana Laban izluči naprugane i šarene jarce i sve riđaste i šarene koze - svaku koja je na sebi imala bijelo - i sve garave ovce pa ih preda svojim sinovima. ³⁶I

Knjiga Postanka

II. POČECI IZABRANOG NARODA

odande gdje je Jakov pasao ostatak Labanova stada udalji se za koja tri dana hoda.

³⁷A Jakov uzme zelenih mladica od topola, badema i platana; na njima izreza bijele pruge, otkrivši bjeliku na mladicama. ³⁸Pručće tako isprugano postavi u korita, u pojila iz kojih se stoka napajala. A kako se stoka parila kad je na vodu dolazila, ³⁹to su se jarci parili uz prućće, pa su koze kozile prugaste, riđaste i šarene kozličće. ⁴⁰Tako je i ovce Jakov bio izlučio i glave im okrenuo prema prugastima ili posve garavima što su bile u Labanovu stadu. Tako je za se namicao posebna stada koja nije miješao s Labanovim stadima. ⁴¹Osim toga, kad bi se god dobro uzrasla stoka parila, Jakov bi stavio prućće u korita, baš pred oči živine, tako da se pari pred pruććem. ⁴²Ali ga pred kržljavu marvu nije stavljaao. Tako je kržljava zapadala Labana, a dobro razvijena Jakova. ⁴³Čovjek se tako silno obogatio, stekao mnogu stoku, sluge i sluškinje, deve i magarad.

Evangelje po Mateju

II. PROPOVIJEDANJE NOVOGA BOŽJEG SVIJETA

2. APOSTOLSKA BESJEDA

Ustanovljenje dvanaestorice

10 Dozva dvanaesticu svojih učenika i dade im vlast nad nečistim dusima: da ih izgone i da liječe svaku bolest i svaku nemoć.

²A ovo su imena dvanaestorice apostola: prvi Šimun, zvani Petar, i Andrija, brat njegov; i Jakov, sin Zebedejev, i Ivan brat njegov; ³Filip i Bartolomej; Toma i Matej carinik; Jakov Alfejev i Tadej; ⁴Šimun Kananaj i Juda Iškariotski, koji ga izda.

Poslanje dvanaestorice

⁵Tu dvanaesticu posla Isus uputivši ih: "K poganima ne idite i ni u koji samarijski grad ne ulazite! ⁶Pođite radije k izgubljenim ovcama doma Izraelova! ⁷Putom propovijedajte: 'Približilo se kraljevstvo nebesko!' ⁸Bolesne liječite, mrtve uskrisujte, gubave čistite, zloduhe izgonite! Besplatno primiste, besplatno dajte! ⁹Ne stječite zlata, ni srebra, ni mjedi sebi u pojase, ¹⁰ni putne torbe, ni dviju haljina, ni obuće, ni štapa. Ta vrijedan je radnik hrane svoje."

¹¹"U koji god grad ili selo uđete, razvidite tko je u njemu dostojan: ondje ostanite sve dok ne odete. ¹²Ulazeći u kuću, zaželite joj mir. ¹³Bude li kuća dostojna, neka mir vaš siđe na nju. Ne bude li dostojna, neka se mir vaš k vama vrati. ¹⁴Gdje vas ne prime i ne poslušaju riječi vaših, iziđite iz kuće ili grada toga i prašinu otresite sa svojih nogu. ¹⁵Zaista, kažem vam, lakše će biti zemlji sodomskoj i gomorskoj na Dan sudnji negoli gradu tomu."

Apostole čeka progonstvo

¹⁶"Evo, ja vas šaljem kao ovce među vukove. Budite dakle mudri kao zmije, a bezazleni kao golubovi! ¹⁷Čuvajte se ljudi, jer će vas predavati vijećima i po svojim će vas

sinagogama bičevati. ¹⁸Pred upravitelje i kraljeve vodit će vas poradi mene, za svjedočanstvo njima i poganima. ¹⁹Kad vas predadu, ne budite zabrinuti kako ili što ćete govoriti. Dat će vam se u onaj čas što ćete govoriti. ²⁰Ta ne govorite to vi, nego Duh Oca vašega govori u vama!"

²¹"Brat će brata predavati na smrt i otac dijete. Djeca će ustajati na roditelje i ubijati ih. ²²Svi će vas zamrziti zbog imena moga. Ali tko ustraje do svršetka, bit će spašen."

²³"Kad vas stanu progoniti u jednom gradu, bježite u drugi. Zaista, kažem vam, nećete obići gradova izraelskih prije nego što dođe Sin Čovječji."

²⁴"Nije učenik nad učiteljem niti sluga nad gospodarom svojim. ²⁵Dosta je da učenik bude kao njegov učitelj i sluga kao njegov gospodar. Ako su domaćina Beelzebulom nazvali, koliko će više njegove ukućane?"

Propovijedati treba otvoreno i smjelo

²⁶"Ne bojte ih se dakle. Ta ništa nije skriveno što se neće otkriti ni tajno što se neće doznati. ²⁷Što vam govorim u tami, recite na svjetlu; i što na uho čujete, propovijedajte na krovovima."

²⁸"Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, ali duše ne mogu ubiti. Bojte se više onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu."

²⁹"Ne prodaju li se dva vrapca za novčić? Pa ipak ni jedan od njih ne pada na zemlju bez Oca vašega. ³⁰A vama su i vlasni na glavi sve izbrojene. ³¹Ne bojte se dakle! Vredniji ste nego mnogo vrabaca."

³²"Tko god se, dakle, prizna mojim pred ljudima, priznat ću se i ja njegovim pred Ocem, koji je na nebesima. ³³A tko se odreče mene pred ljudima, odreći ću se i ja njega pred svojim Ocem, koji je na nebesima."

Evandjelje po Mateju

II. PROPOVIJEDANJE NOVOGA BOŽJEG SVIJETA

Veliko dijeljenje svijeta: zašto progon apostola

³⁴"Ne mislite da sam došao mir donijeti na zemlju. Ne, nisam došao donijeti mir, nego mač. ³⁵Ta došao sam rastaviti čovjeka od oca njegova i kćer od majke njezine i snahu od svekrve njezine; ³⁶i neprijatelji će čovjeku biti ukućani njegovi.

Treba se odreći svega

³⁷"Tko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan. Tko ljubi sina ili kćer više nego mene, nije mene dostojan. ³⁸Tko ne uzme svoga križa i ne pođe za mnom, nije mene dostojan. ³⁹Tko nađe život svoj, izgubit će ga, a tko izgubi svoj život poradi mene, naći će ga."

Zaključak apostolske besjede

⁴⁰"Tko vas prima, mene prima; a tko prima mene, prima onoga koji je mene poslao. ⁴¹Tko prima proroka jer je prorok, primit će plaću proročku; tko prima pravednika jer je pravednik, primit će plaću pravedničku. ⁴²Tko napoji jednoga od ovih najmanjih samo čašom hladne vode zato što je moj učenik, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća."